

سوره آل عمران (۳)

مدنی و شامل دویست آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱)

معبودی غیر از خدا که زنده و پاینده است وجود ندارد. (۲)

قرآن را که تصدیق کننده کتاب‌های قبلی است به حق بر تو نازل کرد و تورات و انجیل را، (۳)

که راهنمای مردم است قبلاً نازل کرد و فرقان (جداکننده حق و باطل) را نازل کرد. کسانی که منکر آیات خدا می‌شوند عذاب شدیدی دارند و خدا توانا و انتقام‌گیر است. (۴)

چیزی در زمین و آسمان بر خدا مخفی نیست. (۵)

او است که هر طور بخواهد شکل شما را در رحم‌ها نقش‌بندی می‌کند. معبودی (کسی که انسان در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کند و او را عامل برآوردن آرزوهای خود بداند) غیر از او که توانا و حکیم است وجود ندارد. (۶)

اوست که قرآن را بر تو نازل کرد. قسمتی از آن، آیات محکم است و آن‌ها اصل کتاب هستند و قسمت دیگر متشابهاست. اما کسانی که در دلشان میل به باطل وجود دارد دنبال متشابهاست آن می‌روند، چون خواستار انحراف مردم و دنبال تأویل آن هستند. در صورتی که تأویل آن را کسی جز خدا نمی‌داند. و راسخین در علم (عالمان واقعی) می‌گویند: به آن ایمان آوردیم، همه آن از طرف خداوند ما است. فقط افراد عاقل متوجه این حقیقت می‌شوند. (۷)

خدایا، دل ما را پس از این‌که ما را هدایت کردی متمایل به باطل نساز و رحمت خودت را به ما عطا کن، چون تو عطاکننده‌ای. (۸)

خدایا، تو مردم را در روزی که شکی در آن نیست جمع می‌کنی. مسلماً خدا بر خلاف وعده کاری نمی‌کند. (۹)

اموال و اولاد افراد بی‌ایمان در مقابل خدا کاری برای آن‌ها نمی‌کنند. آن‌ها (افراد بی‌ایمان) سوخت آتش جهنم هستند. (۱۰)

مثل فرعونیان و کسانی که قبل از آن‌ها بودند، که آیات ما را انکار کردند. خدا آن‌ها را به‌خاطر گناهانشان دچار عذاب کرد. مجازات خدا شدید است. (۱۱)

به منکران بگو: مغلوب خواهید شد و در جهنم دور هم جمع می‌شوید. جهنم بد جایی است. (۱۲)

برای شما آیهای (نشانه‌ای) در دو دسته‌ای که با هم روبرو شدند وجود داشت. دسته‌ای در راه خدا می‌جنگیدند، و دسته دیگر که کافر بودند آن‌ها را به چشم خود دو برابر می‌دیدند. خدا هر کس را که بخواهد با یاری خود تایید می‌کند. در این مطلب عبرتی برای افراد بینا وجود دارد. (۱۳)

برای مردم علاقه به شهوات، از قبیل علاقه به زن و فرزند و اموال زیاد از طلا و نقره و اسب‌های عالی نشاندار و چهارپایان و کشتزار، زینت داده شده. این‌ها وسایل زندگی دنیا هستند. در صورتی که بهترین جای بازگشت پیش خدا است. (۱۴)

بگو: آیا شما را به چیزی بهتر از این آگاه بکنم؟ افراد پرهیزکار پیش خداوندشان بهشت‌هایی دارند که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود، به اضافه همسران پاک و رضایت خدا. خدا کارهای بندگان خود را می‌بیند. (۱۵)

بندگانی که می‌گویند: خداوندا، ایمان آوردیم، گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب آتش جهنم حفظ نما. (۱۶)

افرادی با استقامت، راستگو، مطیع، و انفاق‌کننده که موقع سحر از خدا طلب آمرزش می‌کنند. (۱۷)

خدا گواه است که معبودی (کسی که انسان در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کند و بدون چون و چرا از دستوره‌های او پیروی کند) غیر از او وجود ندارد و او به عدالت عمل می‌کند، و فرشتگان و دانشمندان (نیز چنین گواهی می‌دهند). معبودی غیر از او که توانا و حکیم است وجود ندارد. (۱۸)

دین نزد خدا فقط اسلام (تسلیم حکم و نظر خدا بودن) است. کسانی که به آن‌ها کتاب الهی داده شد، پس از این‌که علم برای آن‌ها حاصل شد از روی حسادت دچار اختلاف شدند. کسی که منکر آیات خدا شود بداند که خدا حسابرس سریعی است. (۱۹)

اگر با تو بحث و بگومگو کردند بگو: من خودم را تسلیم خدا کرده‌ام، و پیروان من هم همین‌طور. و به اهل کتاب و مشرکان بگو: آیا شما هم تسلیم خدا شده‌اید؟ اگر تسلیم خدا شده‌اند، هدایت شده‌اند و اگر سرپیچی کردند وظیفه تو فقط رساندن پیام است. خدا کارهای بندگان را می‌بیند. (۲۰)

کسانی را که آیات خدا را انکار می‌کنند و پیغمبران را به ناحق می‌کشند، همین‌طور کسانی را که به عدالت امر می‌کنند می‌کشند به عذاب پردردی بشارت بده. (۲۱)

این‌ها افرادی هستند که کارهایشان در دنیا و آخرت هدر رفته است و یآوری نخواهند داشت. (۲۲)

آیا کسانی را ندیدی که بهره‌ای از کتاب به آن‌ها داده شده بود؟ وقتی از آن‌ها دعوت می‌شود که کتاب خدا بین آن‌ها حکم کند، عده‌ای از آن‌ها این‌کار را قبول نمی‌کنند و زیر بار آن نمی‌روند. (۲۳)

این‌کار به علت این است که گفتند: آتش جهنم جز چند روزی به ما نمی‌رسد و دروغ‌هایی که سرهم کرده‌اند آن‌ها را در دینشان فریب داده. (۲۴)

وقتی آن‌ها را برای روزی که شکی در آن نیست جمع کنیم و به هر کسی جزای کارهایی که کرده به طور کامل داده شود و ظلمی به افراد نشود، وضع آن‌ها چگونه خواهد بود؟ (۲۵)

بگو: خداوندا، ای مالک هستی، فرمانروایی مال تو است، به هر کس که بخواهی فرمانروایی می‌دهی و از هر کس که بخواهی پس می‌گیری، به هر کس که بخواهی عزت می‌دهی و هر کس را که بخواهی ذلیل می‌کنی، خیر در دست تو است چون قادر به هر کاری هستی. (۲۶)

شب را وارد روز می‌کنی و روز را داخل شب می‌کنی. از موجود بی‌جان جاندار می‌سازی و از موجود جاندار بی‌جان. و به هر کس که بخواهی بدون حساب روزی می‌دهی. (۲۷)

مسلمانان، افراد بی‌ایمان را به جای افراد باایمان پشتیبان خود نگیرند. کسانی که چنین کاری کنند رابطه‌ای با خدا ندارند، مگر این‌که به شدت مواظب کار آنها باشید. خدا شما را از مجازات خودش برحذر می‌دارد و بازگشت شما به سوی خدا است. (۲۸)

بگو: اگر آنچه در دلتان است مخفی کنید یا آشکار کنید خدا آن را می‌داند و آنچه در آسمان‌ها و زمین است می‌داند. خدا قادر به هر کاری است. (۲۹)

در آن روز هر کس کارهای خوبی را که کرده حاضر می‌یابد و دوست دارد که بین او و کارهای بدی که کرده فاصله زیادی باشد. خدا شما را از نافرمانی و عذاب خودش برحذر می‌دارد. خدا نسبت به بندگانش مهربان است. (۳۰)

بگو: اگر خدا را دوست دارید از من پیروی کنید تا خدا شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد. خدا آمرزنده مهربان است. (۳۱)

بگو: از خدا و پیغمبر اطاعت کنید. اگر از این کار سرپیچی کنند، بدانند که خدا افراد بی‌ایمان را دوست ندارد. (۳۲)

خدا آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را بر جهانیان برگزید. (۳۳)

فرزندانی که از همدیگر هستند. خدا شنوا و دانا است. (۳۴)

وقتی را یادآوری کن که زن عمران گفت: خداوندا، من فرزندی را که در شکم دارم نذر خدمت تو کرده‌ام، آن را از من بپذیر. چون تو شنوا و دانایی. (۳۵)

چون وضع حمل کرد گفت: خداوندا، من دختر زاییده‌ام و پسر مثل دختر نیستم، و اسم او را مریم گذاشتم و او و فرزندش را از شر شیطان رجیم (رانده شده) در پناه تو قرار دادم. در صورتی که خدا بهتر می‌دانست که او چه زاییده. (۳۶)

خداوندش او را با بهترین وجه قبول کرد و او را به خوبی پروراند و خدا سرپرستی او را به زکریا سپرد. هرگاه زکریا وارد محرابش می‌شد غذایی پیش او می‌یافت. زکریا به او گفت: ای مریم این غذا از کجا برایت آمده؟ او گفت: این از جانب خداست. چون خدا به هر کس که بخواهد بدون حساب روزی می‌دهد. (۳۷)

اینجا بود که زکریا خداوندش را به کمك خواند و گفت: خداوندا، از طرف خودت به من فرزند پاکی عطا کن. چون تو شنونده دعا هستی. (۳۸)

در حالی که او در محراب ایستاده و نماز می‌خواند فرشته به او گفت که خدا به تو بشارت یحیی را می‌دهد که تصدیق کننده کلمه خدا و بزرگوار و خویشن‌دار و پیغمبری از درستکاران است. (۳۹)

زکریا گفت: خداوندا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم در صورتی که پیر شده‌ام و همسرم نازا است. فرشته گفت: همین‌طور است. خدا هر کاری را که بخواهد بکند می‌کند. (۴۰)

زکریا گفت: خداوندا، نشانه‌ای برای من قرار بده. خداوند فرمود: نشانه تو این است که سه روز جز با اشاره حرف نمی‌زنی. خداوندت را زیاد یاد کن و شب و صبح او را به پاکی و بزرگی یاد کن. (۴۱)

زمانی را یادآوری کن که فرشتگان به مریم گفتند: ای مریم، خدا تو را برگزیده و پاک کرده و تو را بر زنان عالم برتری داده است. (۴۲)

ای مریم، از خداوندت اطاعت کن و سجد کن و با رکوع و روندگان به رکوع برو. (۴۳)

این از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم. تو وقتی که قرعه‌کشی می‌کردند که کدامیک از آنها کفالت مریم را به عهده بگیرد، پیش آنها نبودی و وقتی با هم کشمکش می‌کردند با آنها نبودی. (۴۴)

هنگامی که فرشته گفت: ای مریم، خدا تو را به کلمه‌ای از جانب خودش بشارت می‌دهد. اسم او مسیح عیسی پسر مریم است که در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان خدا است. (۴۵)

و با مردم در گهواره و بزرگسالی حرف می‌زند و از درستکاران است. (۴۶)

مریم گفت: خداوندا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم در صورتی که بشری با من هم‌خوابی نکرده؟ فرشته گفت: خدا هر کس را که بخواهد به این ترتیب می‌آفریند. وقتی تصمیم به انجام کاری بگیرد فقط می‌گوید که این‌طور باش، و همان‌طور خواهد شد. (۴۷)

خدا به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل را یاد می‌دهد. (۴۸)

و رسولی برای بنی‌اسرائیل می‌پاشد. به آنها می‌گوید: من آیه‌ای (معجزه‌ای) از خداوند شما برای شما آورده‌ام. من از گل به شکل پرنده درست می‌کنم و در آن می‌دمم و به فرمان خدا پرنده‌ای می‌شود، و کور مادرزاد و پیس را شفا می‌دهم، و مرده را به فرمان خدا زنده می‌کنم، و شما را از آنچه می‌خورید و آنچه در خانه‌هایتان ذخیره می‌کنید باخبر می‌کنم. اگر افراد باایمانی باشید، در این‌کار برای شما نشانه‌ای وجود دارد. (۴۹)

و تصدیق‌کننده توراتی هستم که پیش از من است و بعضی از چیزهایی را که برای شما حرام بوده برای شما حلال می‌کنم و نشانه‌ای از خداوندتان برای شما آورده‌ام. بنابراین از نافرمانی و عذاب خدا بترسید و از من اطاعت کنید. (۵۰)

صاحب‌اختیار من و شما خداست. بنابراین او را بندگی (اطاعت محض) کنید، راه راست همین است. (۵۱)

چون عیسی از ایشان احساس کفر کرد گفت: یاران من در راه خدا چه کسانی هستند؟ حواریون (دوازده شاگرد مسیح) گفتند: ما یاوران خداییم و به خدا ایمان آوردیم و شاهد باش که ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. (۵۲)

خداوند، ما به آنچه نازل کردی ایمان آوردیم و از رسول پیروی کردیم. پس ما را در ردیف شاهدان بنویس. (۵۳)

آن‌ها نقشه کشیدند و خدا هم نقشه کشید و خدا بهترین طراح است. (۵۴)

زمانی را یادآوری کن که خدا گفت: ای عیسی، من جان تو را می‌گیرم و تو را بالا پیش خودم می‌برم و تو را از افراد بی‌ایمان پاک می‌کنم و پیروان تو را تا روز قیامت بالاتر از افراد بی‌ایمان قرار می‌دهم و بازگشت شما پیش من است. و آن وقت بین شما درباره آنچه که در آن اختلاف داشتید حکم می‌کنم. (۵۵)

اما افراد بی‌ایمان را، هم در دنیا و هم در آخرت عذاب شدیدی می‌کنم و مددکاری برای آن‌ها وجود نخواهد داشت. (۵۶)

اما افراد باایمانی که کار درست کرده‌اند پاداششان را به طور کامل به آن‌ها می‌دهم. خدا کسانی را که ظلم می‌کنند دوست ندارد. (۵۷)

این آیات و تذکر حکیمانه‌ای است که بر تو می‌خوانیم. (۵۸)

آفرینش عیسی پیش خدا مثل آفرینش آدم است که خدا او را از خاک آفرید و بعد به او گفت بشو، او هم شد. (۵۹)

حقیقت از جانب خداوند تو است، بنابراین از کسانی نباش که شك می‌کنند. (۶۰)

به کسانی که بعد از این که علم برای تو حاصل شد با تو بگومگو می‌کنند، بگو: بیا بید تا فرزندانمان و فرزندانتان و زنانمان و زنانتان و خودمان و خودتان را دعوت کنیم، بعد تضرع کنیم و لعنت خدا را بر افراد دروغگو قرار دهیم. (۶۱)

این داستان حقیقی است و معبودی (کسی که شما در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کنید و از دستورهای او بدون چون و چرا اطاعت کنید و یا او را عامل برآوردن آرزوهای خود بدانید) غیر از خدا وجود ندارد و خدا مقتدر و حکیم است. (۶۲)

اگر قبول نکردند، مفسدند (خرابکارند) و خدا افراد خرابکار را خوب می‌شناسد. (۶۳)

بگو: ای اهل کتاب، به سوی کلمه‌ای بیا بید که بین ما و شما مساوی است. که فقط خدا را بندگی (اطاعت بی‌چون و چرا) بکنیم و در این کار چیزی را شریک او نسازیم و بعضی از ما بعضی دیگر را غیر از خدا ارباب خود نگیرند. اگر قبول نکردند، بگو بید که شاهد باشید که ما تسلیم حکم و نظر خدا هستیم. (۶۴)

ای اهل کتاب، چرا درباره ابراهیم بگومگو می‌کنید. در صورتی که تورات و انجیل بعد از ابراهیم نازل شده. آیا درک نمی‌کنید؟ (۶۵)

این شما هستید که درباره چیزی که می‌دانید با دیگران بگویم می‌کنید. پس چرا درباره چیزهایی که نمی‌دانید بگویم می‌کنید؟ خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۶۶)

ابراهیم نه یهودی بود نه عیسوی، بلکه موحد و مسلمان (فقط تسلیم حکم و نظر خدا) بود و مشرک نبود. (۶۷)

نزدیک‌ترین افراد به ابراهیم، پیروان او و این پیغمبر و افراد باایمان هستند. خدا پشتیبان افراد باایمان است. (۶۸)

عده‌ای از اهل کتاب دوست دارند که شما را گمراه کنند. در صورتی که آن‌ها خودشان را گمراه می‌کنند و متوجه نیستند. (۶۹)

ای اهل کتاب، چرا منکر آیات خدا می‌شوید؟ در صورتی که به درستی آن شهادت می‌دهید. (۷۰)

ای اهل کتاب، چرا حق را با باطل مشتبه می‌سازید و در صورتی که حق را می‌دانید آن را مخفی می‌کنید؟ (۷۱)

عده‌ای از اهل کتاب گفتند: در آغاز روز به قرآنی که به مسلمانان نازل شده ایمان بیاورید و آخر روز منکر آن شوید تا مسلمانان از ایمان خود برگردند. (۷۲)

و فقط به کسی که از دین شما پیروی کند ایمان بیاورید. بگو: هدایت واقعی هدایت خداست. (می‌گویند که باور نکنید) که به کسی همانند آنچه به شما داده شده، داده شود. وگرنه پیش خداوندتان با شما بگویم می‌کنند. بگو: فضل در اختیار خداست. آن را به هر کس که بخواهد عطا می‌کند. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۷۳)

هر کس را که بخواهد به رحمت خود اختصاص می‌دهد. خدا صاحب فضل بزرگ است. (۷۴)

افرادی از اهل کتاب هستند که اگر پول زیادی پیش آن‌ها امانت بگذاری آن را به تو برمی‌گردانند و عده‌ای از آن‌ها هستند که اگر یک دینار پیش آن‌ها امانت بگذاری آن را به تو پس نمی‌دهند مگر این‌که دائماً سر راهشان بایستی. این‌کار به علت این است که می‌گویند: ما در مقابل مشرکین مسؤلیتی نداریم. از قول خدا دروغ می‌گویند. خودشان هم این را می‌دانند. (۷۵)

آری، کسانی که به عهدشان عمل کنند و پرهیزکار باشند (بدانند که) خدا افراد باتقوی را دوست دارد. (۷۶)

کسانی که عهد و پیمان الهی و قسم‌هایشان را به قیمت کمی می‌فروشند، در آخرت بهره‌ای ندارند و روز قیامت خدا با آن‌ها حرف نمی‌زند و به آن‌ها نگاه هم نمی‌کند و پاکشان نمی‌سازد و عذاب پردردی دارند. (۷۷)

عده‌ای از آن‌ها به نام بیان کتاب خدا طوری حرف می‌زنند که شما خیال کنید حرف‌هایشان از کتاب الهی است، در صورتی که از کتاب الهی نیست و می‌گویند که این حرف‌ها از جانب خدا است، در صورتی که از جانب خدا نیست. از قول خدا دروغ می‌گویند و خودشان هم این را می‌دانند. (۷۸)

هیچ بشری نبوده که خدا به او کتاب و حکم و پیامبری بدهد، بعد او به مردم بگوید: غیر از خدا بنده من باشید. بلکه می‌گفتند: خداپرست باشید، به دلیل همان کتابی که درس می‌دهید و درس می‌گیرید. (۷۹)

و به شما دستور نمی‌دهد که فرشتگان و پیغمبران را ارباب خود بگیرید. آیا شما را به کفر دستور می‌دهد آن هم بعد از این‌که تسلیم خدا (مسلمان) شدید؟! (۸۰)

زمانی را یادآوری کن که خدا از پیغمبران پیمان گرفت که به شما کتاب و حکمت دادم، بعد رسولی برای شما آمد که کتابی را که با شماست تصدیق می‌کرد، به او ایمان بیاورید و به او کمک کنید (و این را به مردم هم بیاموزید). بعد به آن‌ها گفت: آیا اقرار می‌کنید و این پیمان را قبول می‌کنید؟ گفتند: اقرار می‌کنیم. خدا گفت: بنابراین شاهد باشید، من هم با شما شاهد خواهم بود. (۸۱)

کسانی‌که از آن به بعد از این قرار سرپیچی کنند خلافکار هستند. (۸۲)

آیا دنبال دینی غیر از دین خدا می‌گردند؟ در صورتی که تمام آنچه که در آسمان‌ها و زمین هستند، چه بامیل و چه بی‌میل، تسلیم او هستند و به سوی او برگردانده می‌شوند. (۸۳)

بگو: ما به خدا و آنچه به ما نازل شده و آنچه به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان او نازل شده و آنچه به موسی و عیسی و پیغمبران از جانب خداوندشان داده شده ایمان آورده‌ایم، فرقی بین هیچکدام آن‌ها نمی‌گذاریم و ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. (۸۴)

کسی‌که دنبال دینی غیر از اسلام (تسلیم حکم و نظر خدا بودن) برود هرگز از او پذیرفته نمی‌شود و او در آخرت از زیانکاران است. (۸۵)

چگونه خدا عده‌ای را که بعد از ایمان آوردنشان و پس از این‌که شهادت دادند که پیغمبر حق است و دلایل روشن برای آن‌ها آمد کافر شدند هدایت می‌کند؟ **خدا ظالم‌ها را هدایت نمی‌کند.** (۸۶)

جزای آن‌ها این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم دسته‌جمعی بر آنان است. (۸۷)

همیشه در آن خواهند بود و عذاب آن‌ها تخفیف پیدا نمی‌کند و به آن‌ها مهلتی داده نمی‌شود. (۸۸)

مگر کسانی‌که بعد از آن توبه کردند و کار خود را اصلاح کردند چون خدا آمرزنده مهربان است. (۸۹)

توبه افرادی که بعد از ایمان آوردنشان منکر شدند و به انکارشان اضافه کردند، هرگز قبول نمی‌شود. آن‌ها گمراه هستند. (۹۰)

افرادی که منکر شدند و در حال کفر و انکار مردند، اگر زمین را پر از طلا بکنند و جریمه بدهند از هیچکدام آن‌ها به هیچ وجه پذیرفته نمی‌شود. آن‌ها عذاب پردردی دارند و کسی‌که به آن‌ها کمک کند ندارند. (۹۱)

هرگز به نیکی نمی‌رسید مگر این‌که از آنچه دوست دارید انفاق کنید، و هر چیزی که انفاق کنید خدا آن را می‌داند. (۹۲)

هر غذایی برای بنی اسرائیل حلال بود غیر از غذاهایی که اسرائیل (یعقوب) قبل از این که تورات نازل شود بر خودش حرام کرده بود. بگو: اگر راست می‌گویید تورات را بیاورید و بخوانید. (۹۳)

کسانی که بعد از این به خدا افترا بزنند ظالم هستند. (۹۴)

بگو: خدا راست گفت، بنابراین از آیین ابراهیم که موحد بود و مشرک نبود پیروی کنید. (۹۵)

اولین خانه‌ای که برای مردم ساخته شد، خانه‌ای است در مکه، که مبارک و راهنمای مردم است. (۹۶)

در آن آیات روشنی از جمله مقام ابراهیم وجود دارد. کسی که داخل آن شود در امان است. وظیفه مردم این است که در صورتی که توانایی رفتن به آن را داشته باشند برای خدا به آنجا بروند. اگر کسی منکر آن شود (بداند که) خدا از تمام افراد بشر بی‌تایز است. (۹۷)

بگو: ای اهل کتاب، چرا منکر آیات خدا می‌شوید؟ در صورتی که خدا شاهد کارهایی است که می‌کنید. (۹۸)

بگو: ای اهل کتاب، چرا مردم را از راه خدا باز می‌دارید؟ هر کس را که ایمان بیاورد می‌خواهید منحرف کنید در صورتی که خودتان شاهد درستی آن هستید. خدا از کارهایی که می‌کنید غافل نیست. (۹۹)

ای افراد باایمان، اگر از عده‌ای از اهل کتاب اطاعت کنید شما را بعد از این که ایمان آورده‌اید کافر می‌سازند. (۱۰۰)

چگونه کافر می‌شوید در صورتی که آیات خدا بر شما خوانده می‌شود و پیغمبر خدا در بین شما است؟ کسی که به خدا متوسل شود بدون شك به راه راست هدایت شده. (۱۰۱)

ای افراد باایمان، از خدا آنطور که شایسته ترس از اوست بترسید و جز در حالی که مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستید از دنیا نروید. (۱۰۲)

همگی به رشته الهی (قرآن) بچسبید و دچار تفرقه نشوید و نعمت خدا را بر خودتان به یاد داشته باشید که دشمن هم بودید و خدا بین دل‌های شما محبت ایجاد کرد و به نعمت آن برادر هم شدید، و کنار گودالی از آتش بودید، خدا شما را از آن نجات داد. خدا آیاتش را این‌طور برای شما بیان می‌کند تا هدایت شوید. (۱۰۳)

باید عده‌ای از شما باشند که مردم را به کار خیر دعوت کنند و امر به معروف و نهی از منکر نمایند. چنین افرادی رستگار و موفق هستند. (۱۰۴)

شما مثل کسانی نباشید که پس از این که دلایل روشن هم برای آن‌ها آمد دچار تفرقه و اختلاف شدند. آن‌ها عذاب بزرگی دارند. (۱۰۵)

روزی که صورت‌هایی سفید و صورت‌هایی سیاه می‌شود. اما به افرادی که صورتشان سیاه شده گفته می‌شود: آیا بعد از ایمان آوردن کافر شدید؟ پس به خاطر کفری که ورزیدید عذاب را بچشید. (۱۰۶)

اما کسانی که صورتشان سفید شده در رحمت خدا هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۱۰۷)

اینها آیات خدا است که به حق بر تو می‌خوانیم. خدا هیچ ظمی را بر افراد بشر نمی‌خواهد. (۱۰۸)

آنچه در آسمانها و زمین است مال خدا است و کارها به سوی او برگردانده می‌شود. (۱۰۹)

شما بهترین امتی هستید که به نفع بشریت بوجود آمده، چون امر به معروف (مردم را به کارهای نیک تشویق) و نهی از منکر (از کارهای نادرست منع) می‌کنید و به خدا ایمان دارید. اگر اهل کتاب هم ایمان بیآورند برای آنها بهتر است. عده‌ای از آنها ایمان دارند ولی بیشترشان خلاقارند. (۱۱۰)

جز مقداری اذیت هرگز به شما ضرری نمی‌زنند و اگر با شما بجنگند فرار می‌کنند و بعد هم کسی به آنها کمک نخواهد کرد. (۱۱۱)

هر جا که باشند دچار ذلت هستند مگر این که به رشته الهی یا رشته‌ای از اتحاد مردم متوسل شوند. آنها سزاوار غضب خدا و دچار فقر شدند. این امر به خاطر این است که منکر آیات خدا می‌شدند و پیغمبران را به ناحق می‌کشتند. این کار هم به علت این بود که سرکشی و تجاوز می‌کردند. (۱۱۲)

آنها با هم مساوی نیستند. عده‌ای از اهل کتاب شب بلند می‌شوند و در دل شب آیات خدا را می‌خوانند و سجده می‌کنند. (۱۱۳)

به خدا و روز آخرت ایمان دارند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و در کارهای خیر عجله دارند. آنها از درستکاران هستند. (۱۱۴)

هر کار خوبی که بکنند نادیده گرفته نمی‌شود. خدا افراد پرهیزکار را خوب می‌شناسد. (۱۱۵)

مال و فرزند کافران نمی‌تواند در مقابل خدا کاری برای آنها بکند. آنها اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود. (۱۱۶)

آنچه در زندگی این دنیا خرج می‌کنند مثل باد سردی است که به مزرعه افراد ستمکار برسد و آن را نابود کند. خدا به آنها ظلم نکرده ولی آنها به خودشان ظلم می‌کنند. (۱۱۷)

ای افراد باایمان، دوست و محرم رازی غیر از مسلمانان برای خود نگیرید. آنها از خرابکاری درباره شما کوتاهی نمی‌کنند. هر چیزی که باعث رنج شما شود دوست دارند. کینه از حرف‌هایشان آشکار است. کینه‌ای که در دل پنهان می‌کنند خیلی بزرگتر است. اگر بفهمید، ما برای شما نشان‌ها را بیان کرده‌ایم. (۱۱۸)

متوجه باشید که این شما هستید که آنها را دوست دارید، در صورتی که آنها شما را دوست ندارند. شما به همه کتاب‌های الهی ایمان دارید (ولی آنها ندارند). وقتی با شما برخورد کنند می‌گویند که ایمان آورده‌ایم، و وقتی تنها شوند از شدت عصبانیت از دست شما انگشتانشان را گاز می‌گیرند. بگو: از شدت خشم خود بمیرید. **خدا از آنچه در دلها است اطلاع دارد. (۱۱۹)**

اگر وضع خوبی برای شما پیش آید آن‌ها را ناراحت می‌کند و اگر وضع بدی برای شما پیش آید خوشحال می‌شوند. اگر استقامت و تسلط بر نفس داشته باشید، نقشه‌های آن‌ها ذره‌ای به شما ضرر نمی‌زند. خدا به کارهایی که می‌کنند احاطه دارد. (۱۲۰)

وقتی (را به یاد آر) که برای تعیین محل جنگ برای افراد باایمان صبح زود از خانواده‌ات دور شدی. خدا شنوا و دانا است. (۱۲۱)

وقتی را یادآوری کن که دو دسته از شما قصد کردند سستی کنند، در صورتی که خدا یاور آن‌ها بود. **افراد باایمان باید به خدا توکل کنند.** (۱۲۲)

خدا شما را در جنگ بدر کمک کرد، در صورتی که شما ضعیف بودید. پس، از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا سپاسگزار باشید. (۱۲۳)

وقتی را یادآوری کن که به مؤمنین گفتی: آیا برای شما کافی نیست که خداوندتان شما را با سه هزار فرشته‌ای که فرستاد، کمک نمود؟ (۱۲۴)

آری، اگر استقامت داشته و پرهیزکار باشید و دشمنان همین حالا با سرعت و شدت به شما حمله کنند، خداوندتان شما را با پنج‌هزار فرشته نشان‌گذار کمک می‌کند. (۱۲۵)

خدا آن را فقط برای بشارت شما قرار داد و برای این‌که دل‌های شما با آن اطمینان پیدا کند. پیروزی فقط از طرف خدای توانا و حکیم است. (۱۲۶)

تا گروهی از افراد بی‌ایمان را هلاک کند یا آن‌ها را ذلیل کند تا بدون امیدی برگردند. (۱۲۷)

ذره‌ای از کارها به دست تو نیست. خدا توبه آن‌ها را می‌پذیرد یا آن‌ها را عذاب می‌کند، چون آن‌ها ظالم هستند. (۱۲۸)

آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خداست. هر کس را که بخواهد می‌آموزد و هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند. خدا آموزنده مهربان است. (۱۲۹)

ای افراد باایمان، ربا را چند برابر نخورید و از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا رستگار شوید. (۱۳۰)

و خود را از آتشی که برای افراد بی‌ایمان تهیه شده حفظ کنید. (۱۳۱)

و از خدا و پیغمبر اطاعت کنید تا مورد مرحمت قرار گیرید. (۱۳۲)

و به سوی آمرزش خداوندتان و بهشتی که عرض آن به اندازه آسمان‌ها و زمین است بشتابید که برای افراد پرهیزکار آماده شده است. (۱۳۳)

افراد پرهیزکاری که در توانگری و تنگدستی انفاق می‌کنند و جلوی عصبانیت خود را می‌گیرند و گناه مردم را می‌بخشند. خدا افراد نیکوکار را دوست دارد. (۱۳۴)

نیکوکارانی که وقتی کار زشتی کردند یا به خودشان ظلم نمودند خدا را یاد می‌کنند و به‌خاطر گناهانشان طلب آمرزش می‌کنند. چه کسی غیر از خدا گناه را می‌بخشد؟ نیکوکارانی که در کار خلافی که کردند اصرار نمی‌ورزند و حقیقت را می‌دانند. (۱۳۵)

پاداش آن‌ها از طرف خداوندشان آمرزش و بهشت‌هایی است که نهرها در آن روان است و همیشه در آن خواهند بود. پاداش کسانی که به این دستورها عمل کنند چقدر خوب است. (۱۳۶)

قبل از شما سنت‌هایی وجود داشت که گذشت. در زمین بگردید و نگاه کنید که عاقبت کسانی که منکر (خدا و پیغمبرانش) شدند چه بود. (۱۳۷)

این (قرآن) بیانی برای مردم و هدایتی و پندی برای افراد پرهیزکار است. (۱۳۸)

سست نشوید و حزن (غم و غصه) به خود راه ندهید (گریه نکنید). اگر شما ایمان داشته باشید برترید. (۱۳۹)

اگر زخمی به شما رسید به دشمنان نیز زخمی مثل آن وارد شد. این، روزهایی است که آن را بین مردم دست به دست می‌کنیم، برای این که خدا افراد باایمان را بشناسد و از شما شاهد‌هایی بگیرد. **خدا افرادی را که ظلم می‌کنند دوست ندارد.** (۱۴۰)

چون خدا افراد باایمان را پاک و افراد بی‌ایمان را نابود می‌سازد. (۱۴۱)

آیا خیال کرده‌اید که داخل بهشت می‌شوید در صورتی که هنوز خدا افراد مجاهد و بااستقامت شما را نشناخته است؟ (۱۴۲)

شما قبل از این که مرگ را ببینید آرزوی آن را می‌کردید. حالا آن را دیده‌اید و به آن نگاه می‌کردید. (۱۴۳)

محمد فقط پیغمبری است. قبل از او پیغمبران دیگری از دنیا رفتند. آیا اگر محمد بمیرد یا کشته شود به عقب برمی‌گردید (مشرك می‌شوید)؟ کسی که به شرك برگردد، ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زند. خدا به سپاسگزاران پاداش خواهد داد. (۱۴۴)

هیچکس جز به فرمان خدا نمی‌میرد، مرگ مقرر و مدت‌دار است. کسی که پاداش دنیوی را بخواهد مقداری از آن را به او می‌دهیم و کسی که پاداش آخرت را بخواهد از آن به او می‌دهیم. ما به سپاسگزاران پاداش می‌دهیم. (۱۴۵)

چه بسیار پیغمبرانی که افراد خداپرست بسیاری در کنار آن‌ها جنگیدند و در مقابل آنچه در راه خدا به آن‌ها رسید سست و ضعیف نشدند و اظهار ذلت نکردند. **خدا افراد بااستقامت را دوست دارد.** (۱۴۶)

حرف آن‌ها فقط این بود که خداوند، گناهان و زیاد‌روی‌های ما را در کارمان بیامرز و قدم‌های ما را ثابت کن و ما را بر افراد بی‌ایمان پیروز گردان. (۱۴۷)

خدا به آن‌ها پاداش دنیا و پاداش خوب آخرت را داد. **خدا نیکوکاران را دوست دارد.** (۱۴۸)

ای مسلمانان، اگر از افراد بی‌ایمان اطاعت کنید شما را به شرک برمی‌گردانند و زیانکار می‌شوید. (۱۴۹)

در صورتی که یاور شما خداست و او بهترین مددکار است. (۱۵۰)

در دل افراد بی‌ایمان وحشت خواهیم انداخت، برای این‌که چیزی را که خدا برای آن دلیلی نازل نکرده شریک خدا ساختند. جای آن‌ها جهنم است و جای افرادی که ظلم می‌کنند جای بدی است. (۱۵۱)

خدا وعده خود را برای شما ثابت کرد وقتی که به فرمان او دشمن را از پا در می‌آوردید، تا زمانی که سست و در کارت‌ها دچار اختلاف شدید و بعد از این‌که خدا آنچه را که دوست دارید (پیروزی را) به شما نشان داد، از فرمان او سرپیچی کردید. عده‌ای از شما خواستار دنیا و عده‌ای از شما خواستار آخرت هستید. بعد خدا برای این‌که شما را امتحان کند شما را از تعقیب آن‌ها منصرف کرد. خدا از گناه شما درگذشت. **خدا نسبت به مؤمنین لطف دارد.** (۱۵۲)

هنگامی که برای فرار از کوه بالا می‌رفتید و به کسی توجهی نمی‌کردید و پیغمبر پشت سر شما، شما را صدا می‌زد. در نتیجه خدا بر غم شما غمی افزود. این یادآوری برای این است که برای آنچه از دست دادید و بلایی که به شما رسید غم نخورید. **خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است.** (۱۵۳)

خدا بعد از غم، چرتی آرامش بخش بر شما نازل کرد که عده‌ای از شما را فرا گرفت و عده‌ای در فکر جان خود بودند. درباره خدا به ناحق گمانی نظیر گمان جاهلیت داشتند. می‌گفتند: آیا در این کار ما اختیاری داریم؟ بگو: تمام کارها در اختیار خدا است. چیزی را که برای تو آشکار نمی‌کردند در دلشان مخفی می‌نمودند. می‌گفتند: اگر کار در دست ما بود اینجا کشته نمی‌شدیم. بگو: اگر در خانه‌های خودتان هم بودید، کسانی که قتل بر آن‌ها مقرر شده بود، با پای خود به محل قتل خود می‌رفتند. برای این‌که خدا آنچه در دلتان است امتحان کند. و آنچه در دل شما است پاک کند. **خدا آنچه در دل‌ها است می‌داند.** (۱۵۴)

افرادی از شما، که روز برخورد دو لشکر فرار کردند، شیطان به سبب بعضی از کارهایی که کرده بودند آن‌ها را دچار لغزش کرد. خدا از گناه آن‌ها درگذشته چون **خدا آمرزنده بردبار است.** (۱۵۵)

ای افراد باایمان، مثل کسانی که کافر شدند نباشید که درباره برادرانشان وقتی سفر کردند یا در جنگ بودند گفتند که اگر پیش ما بودند نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند، تا خدا آن (فکر) را مایه حسرتی در دلشان قرار دهد. خدا زنده می‌کند و می‌میراند. **خدا کارهایی را که می‌کنید می‌بیند.** (۱۵۶)

اگر در راه خدا کشته شوید یا بمیرید، مسلماً آمرزش و رحمت الهی بهتر از تمام چیزهایی است که آن‌ها **جمع می‌کنند.** (۱۵۷)

اگر بمیرید یا کشته شوید پیش خدا جمع می‌شوید. (۱۵۸)

(ای پیغمبر،) به سبب رحمت خدا با آن‌ها ملایمت می‌کردی. **اگر خشن و سنگدل بودی از اطرافت پراکنده می‌شدند.** گناه آن‌ها را ببخش و برای آن‌ها طلب آمرزش کن و در کارها با آن‌ها مشورت کن و وقتی تصمیم به کاری گرفتی بر خدا توکل کن. چون **خدا توکل‌کنندگان را دوست دارد.** (۱۵۹)

اگر خدا شما را یاری کند، هیچ‌کس بر شما غلبه نمی‌کند و اگر به شما کمک نکند چه کسی غیر از او به شما کمک می‌کند؟ **افراد باایمان باید (فقط) به خدا توکل کنند.** (۱۶۰)

سزاوار هیچ پیغمبری نیست که دغلقاری کند. کسی که دغلقاری کند روز قیامت آن را با خود می‌آورد. و پادشاه هر کس مطابق کاری که کرده به طور کامل داده می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۱۶۱)

آیا کسی که از رضایت خدا پیروی می‌کند مثل کسی است که باعث خشم خدا می‌شود و جایش جهنم است؟ جهنم بد جایی است. (۱۶۲)

آن‌ها درجاتی پیش خدا دارند و خدا هر کاری که بکنند می‌پسند. (۱۶۳)

خدا بر افراد باایمان منت گذاشت وقتی که پیغمبری از خودشان برانگیخت تا آیات خدا را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاک سازد و به آن‌ها کتاب و حکمت بیاموزد. در صورتی که قبلاً در گمراهی آشکاری بودند. (۱۶۴)

آیا وقتی مصیبتی به شما رسید در صورتی که دو برابر آن را به آن‌ها وارد کردید گفتید که این مصیبت از کجا به ما وارد شده؟ بگو: آن از طرف خودتان است. چون خدا قادر به هر کاری است. (۱۶۵)

آنچه در روز برخورد دو لشکر به شما رسید به خواست خدا بود تا افراد باایمان را بشناسد. (۱۶۶)

و افراد منافق را هم بشناسد. به آن‌ها گفته شد: بیایید در راه خدا بجنگید یا از خودتان دفاع کنید. گفتند: اگر جنگ می‌دانستیم دنبال شما می‌آمدیم. آن‌ها در آن روز به کفر نزدیکتر بودند تا به ایمان. با زبان چیزی می‌گویند که قلباً به آن ایمان ندارند. خدا آنچه را پنهان می‌کند خوب می‌داند. (۱۶۷)

کسانی که به جنگ نرفتند به برادرانشان گفتند: اگر از ما اطاعت می‌کردند کشته نمی‌شدند. بگو: اگر راست می‌گویید مرگ را از خودتان دور کنید. (۱۶۸)

کسانی را که در راه خدا کشته شدند مرده نپندارید. بلکه زنده‌اند و پیش خداوندشان روزی دارند. (۱۶۹)

به آنچه خدا از لطف خودش به آن‌ها داده شاد هستند و درباره کسانی که هنوز به آن‌ها نپیوسته‌اند دلشاد هستند، و می‌دانند که ترسی بر آن‌ها نیست و غصه‌ای ندارند. (۱۷۰)

به نعمت و لطف خدا و این که خدا پادشاه افراد باایمان را ضایع نمی‌کند، خوشحال هستند. (۱۷۱)

افراد باایمانی که بعد از این که جراحاتی به آن‌ها وارد شد، باز هم دعوت خدا و رسول را اجابت کردند. برای کسانی از آن‌ها که نیکی کردند و پرهیزکار بودند پادشاه بزرگی وجود دارد. (۱۷۲)

افرادی که به آن‌ها گفتند: مردم برای جنگ با شما متحد شده‌اند، از آن‌ها بترسید. این حرف ایمان آن‌ها را زیادتیر کرد و گفتند: **خدا برای ما کافی است و خدا وکیل خوبی است.** (۱۷۳)

آن‌ها به نعمت و لطف خدا برگشتند و هیچ آسیبی به آن‌ها نرسید و دنبال رضای خدا رفتند. خدا لطف بزرگی دارد. (۱۷۴)

این فقط شیطان است که یاران خود را می‌ترساند. از آن‌ها نترسید و اگر ایمان دارید از من بترسید. (۱۷۵)

کسانی که در کفر بر دیگران پیشی می‌گیرند تو را غصه‌دار نکنند. آن‌ها هرگز ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنند. خدا می‌خواهد برای آن‌ها بهره‌ای در آخرت قرار ندهد. آن‌ها عذاب بزرگی دارند. (۱۷۶)

کسانی که کفر را به قیمت ایمان خریدند، هرگز ذره‌ای به خدا ضرر نمی‌زنند. آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۱۷۷)

افراد بی‌ایمان خیال نکنند که مهلتی که به آن‌ها می‌دهیم به نفع آن‌ها است. ما به آن‌ها مهلت می‌دهیم تا گناه بیشتری بکنند. آن‌ها عذاب خوارکننده‌ای دارند. (۱۷۸)

سزاوار نیست که خدا تا وقتی که ناپاک را از پاک جدا کند، شما مؤمنان را به همین حالی که دارید رها کند. خدا شما را از غیب آگاه نمی‌کند ولی برای این‌کار هر کس از پیغمبرانش را که بخواهد انتخاب می‌کند. بنابراین به خدا و پیغمبرانش ایمان بیاورید. اگر ایمان بیاورید و پرهیزکار شوید، پاداش بزرگی دارید. (۱۷۹)

کسانی که در مورد آنچه خدا از فضلش به آن‌ها داده بخل می‌ورزند، خیال نکنند که این‌کار به نفع آن‌ها است. بلکه به ضرر آن‌ها است. روز قیامت همان چیزی که به‌خاطرش بخل ورزیده‌اند طوقی دور گردن آن‌ها می‌شود. میراث آسمان‌ها و زمین متعلق به خدا است. خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۱۸۰)

خدا حرف آن‌ها را که گفتند که خدا محتاج است و ما بی‌نیاز هستیم شنید. حرفی که می‌زنند خواهیم نوشت. همین‌طور این را که پیغمبران را به ناحق می‌کشتند می‌تویسیم و می‌گوییم: عذاب سوزان را بچشید. (۱۸۱)

این عذاب به علت کارهایی است که کرده‌اید. بدون شك خدا به بندگان ظلم نمی‌کند. (۱۸۲)

کسانی که گفتند: خدا با ما قرار گذاشته که به هیچ پیغمبری ایمان نیاوریم مگر این‌که قربانی‌ای بیاورد که آتش آن را بخورد. بگو: قبل از من پیغمبرانی دلایل روشن و همین نوع قربانی که می‌گویید برای شما آوردند. اگر راست می‌گویید چرا آن‌ها را کشتید؟ (۱۸۳)

اگر منکر رسالت تو شدند، قبل از تو نیز منکر پیغمبرانی شدند که دلایل روشن و کتاب و نوشته‌های روشن آوردند. (۱۸۴)

هر کسی مزه مرگ را می‌چشد. روز قیامت پاداش شما به طور کامل به شما داده می‌شود. کسی که از آتش جهنم نجات داده شود و وارد بهشت شود، موفق و رستگار شده است. زندگی دنیا وسیله فریب انسان است. (۱۸۵)

حتماً شما به وسیله مال و جانتان امتحان می‌شوید و از افرادی که قبل از شما به آن‌ها کتاب داده شده و از مشرکین اذیت زیادی می‌شدید. اگر صبر و استقامت داشته و مسلط بر نفس خود باشید کاری کرده‌اید که اراده قوی لازم دارد. (۱۸۶)

هنگامی را یادآوری کن که خدا از اهل کتاب پیمان گرفت که آن را برای مردم بیان کنند و مخفی نکنند. ولی آنها پیمان خود را پشت سرشان انداختند و آن را به قیمت کمی فروختند. بد خرید و فروشی کردند. (۱۸۷)

خیال نکن کسانی که به خاطر کارهایی که کرده‌اند خوشحالند و دوست دارند به خاطر کارهایی که نکرده‌اند مورد ستایش قرار گیرند، از عذاب نجات پیدا می‌کنند. آن‌ها عذاب پردردی دارند. (۱۸۸)

حکومت آسمان‌ها و زمین مال خداست و او قادر به هر کاری است. (۱۸۹)

در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و شد شب و روز نشانه‌هایی برای افراد خردمند وجود دارد. (۱۹۰)

افرادی که ایستاده و نشسته و خوابیده خدا را یاد می‌کنند و درباره آفرینش آسمان‌ها و زمین فکر می‌کنند و می‌گویند: خداوند، این‌ها را بیهوده نیافریدی، خدایا تو پاکی، ما را از عذاب آتش جهنم حفظ فرما. (۱۹۱)

خداوند، هر کسی را که وارد آتش جهنم کنی مسلماً او را خوار کرده‌ای و ظالم‌ها مددکاری ندارند. (۱۹۲)

خداوند، شنیدیم که کسی با صدای بلند مردم را به ایمان دعوت می‌کرد که به خداوندتان ایمان بیاورید، ما هم ایمان آوردیم. خداوند، گناهان ما را بیامرز و بدی‌های ما را به حساب نیاور و ما را با نیکان از دنیا ببر. (۱۹۳)

خداوند، آنچه توسط پیغمبرانت به ما و عده دادی به ما بده و روز قیامت ما را خوار نساز، تو کاری بر خلاف وعده‌ات نمی‌کنی. (۱۹۴)

خداوندشان دعای آن‌ها را اجابت کرد و گفت: من عمل هیچکدام از شما را، چه مرد باشد چه زن، ضایع نمی‌کنم چون همه از یکدیگرید. کسانی که مهاجرت کردند و از سرزمین خود اخراج و در راه من اذیت شدند و جنگیدند و کشته شدند، بدی‌های آن‌ها را از بین می‌برم و آن‌ها را وارد بهشت‌هایی می‌کنم که در آن نهرها روان است. این پاداشی از طرف خدا است و پاداش نیکو در اختیار خدا است. (۱۹۵)

آمد و رفت افراد بی‌ایمان در شهرها تو را فریب ندهد. (۱۹۶)

این متاع کمی است. جای آن‌ها جهنم است و جهنم بد جایی است. (۱۹۷)

اما افرادی که از نافرمانی و عذاب خداوندشان می‌ترسند بهشت‌هایی دارند که در آن‌ها نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. این پذیرایی از طرف خدا است. آنچه پیش خدا است برای نیکوکاران بهتر است. (۱۹۸)

عده‌ای از اهل کتاب افرادی هستند که به خدا و آنچه به شما نازل شده و آنچه به آن‌ها نازل شده ایمان دارند و در برابر خدا تسلیم هستند و آیات خدا را به قیمت ناچیزی نمی‌فروشند. پاداش آن‌ها پیش خداوندشان محفوظ است، چون محاسبه خدا به سرعت صورت می‌گیرد. (۱۹۹)

ای افراد باایمان، استقامت داشته باشید و همدیگر را به استقامت سفارش کنید و با هم رابطه داشته باشید (از حقوق خود دفاع کنید) و از نافرمانی و عذاب خدا بترسید تا رستگار و موفق شوید. (۲۰۰)